

מ"ת 16792/10 - מדינת ישראל נגד ג'ב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

05 נובמבר 2014

מ"ת 14-10-16792 מדינת ישראל נ'

ברק(עציר)

מ"ת 14-10-16782

בפני כב' השופטת נעה תבור

המבקשת
מדינת ישראל

ג'ב

המשיב

ג'ב

המשיב

נוכחות:

ב"כ המבקשת : עוזי יהונתן גנץ

ב"כ המשיב : עוזי לירון שירקוביץ

המשיב הובא ע"י השב"ס

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

כתב האישום מיחס 2 עבירות של תקיפה, 2 עבירות איומים והזק לרכוש בمزיד.

כתב האישום מתאר אירוע שבו תקף המשיב את אימו, דחף אותה, עיקם את ידה והוסיף להכותה כשהיא שוכבת על הרצפה תוך כדי השמעת איומים לפגעה בchein.

עוד מתואר אירוע נוסף, שבו שבר המשיב 3 זוגות משקפיים של אימו, חנק אותה בצווארה ודחף אותה לכיוון המיטה. אירועים אלו התרחשו לאור סירובה של אימו של המשיב לחתן לו כספ.

עינתי בחומר החקירה ומצאת, כי קיימות ראיות לכואורה לביצוע עבירות בתיק החקירה. בעניין זה אני מפנה להודעתה

עמוד 1

של המתלוננת מיום 14.10.07, בה מפרטת המתלוננת תיאור כפי שהוא מופיע בכתב האישום, בהודעה זו מצין החוקר כי הוא מבחין בסימני אלימות על ידה של המתלוננת ובצואורה.

לחזק להודעה זו נמצאת בהודעת אביו של המשיב, כי קם מミיטתו לשמע הצעקות והבחן במתלוננת שוכבת על הרצפה "בהלם וחיוורת" אביו של המשיב שמע את המשיב מאים על חייה של אימו והמשיב חזר על אותו אים גם באוזני האם. עוד עולה מהודעותיהם של הוריו של המשיב, כי מדובר בהשתוללות לאור סירובם לתת למשיב כסף. ב"כ המשיב הפנה לכרטיסם כלשהו בשל כך שאביו של המשיב לא ראה את אירוע האלים, אולם מדובר בהודעה מחזקת ולא נמצא כל כרטיס. יתר על כן, מהודעתו של האב עולה כי נשאל "לא אכפת לך שהוא תקף אותה?" והתשובה "אכפת לי, אבל זה לא הסתכלתי שהוא לא יכול להו".

הטענה המרכזית בטיעוני ב"כ המשיב נוגעת לקיומה של חוות"ד פסיכיאטרית מיום 14.10.08. הפסיכיאטרית ד"ר קלרה שילד מצאה, כי המשיב אינו מסוגל להבדיל בין טוב לרע ואינו מסוגל לעקב אחר ההליכים המשפטיים. משכך, טוענת ב"כ המשיב לא קיימות ראיות שכן לא ניתן היה להרשיע את המשיב בסופו של יום.

המקרה שבפניו שונה מbsp; פלונית נ' מדינת ישראל אליו הפנה הסגורה. באותו עניין הסכימה המדינה להמלצות חוות"ד הפסיכיאטרית. לאור הסכמה זו, קבוע בהמה"ש העליון שלא ניתן לדבר על סיכון סביר להרשעה. במקרה שלפניו חולקת המדינה על המסקנות חוות"ד. ב"כ המבקשת הפנה לכך, שבחווה"ד עצמה נכתב שמצוות של המשיב מקורו בשימוש מסיבי בסמים. עוד הינה ב"כ המבקשת לאמור בפסקה הרבעית בעמ' 9, שם צוין כי בכל אשפוזי הקודמים, למעט אשפוזו האחרון, אובחנו המשיב כלוקה בהפרעות נפשיות והתנוגותיות כתוצאה שימוש בסמים וחומרם פסикו-אקטיביים.

בירורה של המחלוקת בין הצדדים מקומו בהליך העיקרי. בשלב המעצר בוחן ביהם"ש ראיות לכואורה | הסיכון להרשעה. לא ניתן לומר במקרה שלפניו שסיכון זהה לא קיים.

האמור בכתב האישום מלמד על המסוכנות הנשקפת מהמשיב. בכך מצטרף שימוש בסמים כפי שעולה מחומר החקירה ואף בחווה"ד הפסיכיאטרית. כמו כן, נלמדת מסוכנותו של המשיב מעברו הפלילי הכל הרשות בעבירות של סמים, רכוש ומרמה. מעל ראשו של המשיב עונש מאסר על תנאי, אשר ככל הנראה לא יהיה בו כדי להרטיע את המשיב.

לביהם"ש לא הוצגה חלופה של ממש שיש בה לאין את המסוכנות ולהציג את תכילת המעצר.

אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

לאור האמור בחווה"ד הפסיכיאטרית ועל אף נתתי דעתך לדברי המשיב עצמו, לעת זה ומכוון סע' 16 לחוק טיפול בחולי נפש, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בתנאי אשפוז.

המציאות תעbir בדחיפות לسان הנשיה על מנת שייקבע מועד מוקדם ככל האפשר לשםית התקן העיקרי.

מאפשרת למשיב 3 שיחות טלפון על חשבון המדינה, לרבות טלפונים סלולריים.

ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תשע"ה, 05/11/2014 במעמד הנוכחים.

נעה תבור , שופטת